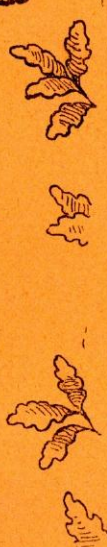

licul

Humor și satiră

BCU Cluj / Central Library Laboratory Cluj

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Sănătate-n tufă!

Mai mare tortură nu există pentru om decât aceea, când timpul se prefăce în rота lui Horia, și fie-care minută-i strânge spiritul în clește!

Cei-ce au avut nefericirea a ceti Viitoriul illustrissimilor din tufă, știu acésta.

Durere, și eu am făcut parte din tagma filosofilor politici dela Viitoriul, cari s'au fost angajat a esplica, ceea-ce nu știu, și, ceea-ce tótă lumea știe, n'au potut esplica, adecă: Viitoriul Românilor sub regimul lui Tisza.

Și eu, ca un secretariū intim al atotștiinței tufarilor, am scris la definițiuni despre viitoriu și alte lucruri nedescriptibile. Acum însă, convingându-mă, că viitoriul e timpul nemurirei, și că ceea-ce eu am scris în Viitoriul înfățișeză eternitatea morții, ȃic illustrissimilor din tufă un sincer: Adio!

Budapesta, 28 Martie 1885.

Dr. Corneliu Diaconovich.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Scutură-ți picioarele,
Mâncățile-ar ciórële,
Scutură-ți urechile,
Mâncățile-ar țercile!

Întornă-te p'un picior
După gustul popilor
Și te 'ntornă rotogol
Se te scriu la protocol!

Ce-i în lume mai de cinste?
Banul și popa cu minte!
Ce-i în lume mai frumos?
Banul și popa fălos!

Hop, clătesce-ți șelele,
Că trecură pascile,
Jocă Marcule ușor
După gustul tuturor!

Mai încet, puiuțele,
 Jăcă bine Marcule,
 Nu juca ca cei smintiți
 Ca domnii metropoliți.

Ié-i Mărcuțele la joc
 Și-i strânge preste mijloc
 Și-i întornă și-i sucsece
 Și mi-i trimite la Pesce!

Hop Mărcuț, nu ești curat,
 Că pe vlădici i-ai lăsat
 De și-au mănjit penele
 Scriind circularele.

Mărcuțele sai în sus
 Și dă la vlădici răspuns,
 Că Românii nu-i mai cred,
 Neci cu ochi buni nu-i mai ved!

Și cum foc i-ar și vedea,
 Când de dragul lui Tisza
 Îi trimite la votisare
 Și-nchid sfintele altare!

Marcule, nu fi copil,
 Veți tu că-i prima April,
 Jăcă tribuniștilor,
 Că April e luna lor!

Zup Mărcuț cu fudulie
 Și jăcă la Oraștie
 Protopopului uniat,
 Că ați e cam supărat.

Oh, și cum focul n'ar fi,
 Când ați mâne s'a treți,
 Din Români neași cinstiți
 Numai cu țigani spoiți!

Marcule, glavă ușoră,
 Jăcă-n Mures-Uióră
 Protopopului Béni,
 Căci ști bine tēgui.

De exemplu, dumnialui,
 Spre onórea nu știu cui,
 Prețui în Orosie
 O șură — cât o moșie.

Ș'apoi în favórea cui?
 Dór într'a poporului?
 Feri dómne de minuni mari,
 Că dór pórtă ochilari!

Ochilarii-s de valută
 Și ved bancnota de-o sută,
 Ce i-a dat'o un bolund
 Pentru-atare vagabund.

El cu vorbe potrivite
 Firesce că apromite,
 Că pe cel ce paște gâsce.
 Îl va face moralisce.

Acum placă Blașului
 Ș'asculte glasul celui,
 Care pentru cinci șuștaci
 Ar jura, că caii-s vaci!

Hop Marcule p'un picior
 Și jăcă și lui Maior,
 Protopop la Chimitelnic,
 Că-i un popă foarte vrednic.

Că Maior, fără cruțare
 Cunună și-n postul mare
 Pentru mită, pentru bani,
 Chiar și minoreni țigani.

Hop Mărcuțele bețiu
 Și jăcă și-n Urisiu
 La pușcașul cel voinic,
 Popii Simion Crainic!

Că Crainic de cărturariu
 Neci nu vede-n călindariu,
 Neci nu ști barēm cât prostul
 Când și cum se prinde postul?

Astfel chiar în estan fu,
 De Crainic nu pricepu
 Dóră luni, au dóră marți
 Țicem adio la cărnați!

Noroc că s'a întemplat
 De vestitul Leonat
 Nu știu unde, nu știu cum,
 Află, că postu-i pe drum.

Astăzi, lucru prè firesc,
 Că poporeni cinstesc

Și numesc mai învățat
 Pe vestitul Leonat.

Dar hop! Marcule fălos,
 Că în Vistea cea de jos
 Dirigintele Muntean
 Făcu minuni în estan!

Adecă, el ca celibe,
 Când venia dela colibe,
 Puse gând și jurământ,
 Că n'a iubi p'ăst pământ!

Éră dacă totuși da,
 Atunci se știe lumea,
 Că și popa din Șermaș
 E ca el de voinicaș.

Adecă: Sandu Maior,
 Popa Șermășenilor,
 Spovedește prè adese
 La el acasă mirese.

Alcum popa din Șermaș
 Fu și-n pod la Jon Harfaș
 Și mai și prin alte locuri,
 C'așa-s popii cei cu ponturi!

Și totuși acest brav om
 Nu-și capătă vr'un patron,
 Dar jăcă mă mai departe,
 Că asta-i moralitate!

Argus.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ferice de biserica, în care creștinii se bat pentru fericirea ei!

Și dacă vr'o biserică se poate numi ași fericită, aceea, fără îndoială, e cea gr. or. din metropolia Marelui Miron!

Decând biserica noastră gr. or. din Transilvania și Ungaria se bucură de amețala constituțională a Statutului Organic, credincioșii noștri încă neci odată nu s'au bătut în atare măsură ca orbii, pentru ca se fericescă biserica în calitatea de deputați sinodali, ca în estan!

Asta-i un bun semn, și eu în bătălia electorală a credincioșilor noștri ca se fericescă biserica în calitate de deputați sinodali, nu vęd alta decât temerea motivată, că constituțiunea noastră bisericescă, legată fiind, după cum țice Tribuna, de barba metropolitului Miron, ușor s'ar putea periclita.

După părerea mea, e datorința fiecărui creștin ortodox d'a preferi constituțiunea biserecei față de barba unui me-

tropolit. Și dacă metropolitul Miron a pus ministeriului nostru alternativa: „Ori constituțiunea, ori barba“, eu sum cel dintâiu, carele abdic Calicului servițiile mele de colaborator, și mă fac barbier metropolitan!

Așa se vede că cugetă toți, cei-ce, la alegerile sinodali din estan, s'au bătut ca orbii pentru mandatul de deputați sinodali. Toți au în vedere binele comun al biserecei noastre constituționale legate de barba metropolitului Miron!

Numai estmod 'mi pot eu esplica cerculariul conferinței ad hoc, al elitei ad hoc, cu datul 20 Faur ad hoc, al președintelui ad hoc Stefan Adam, ș'al notariului ad hoc Teodor Păcățan din Timișóra, prin care se recomândă alegerea președintelui electricității din Timișóra, Petru Opriș, ș'a fabricantului de Ađi-Buche-Vede, Emeric Andreescu de deputați pentru sinodul din Arad, în locul lui Paul Rotariu!

E timpul suprem, ca lumea se'și deschidă ochii. Paul Rotariu nu mai merită d'a reprezenta biserica în sínóde. El e un hoț, pentru-că a furat fata protopopului gr-or. din Timișóra M. Dregheciu; el e un trădătoriu al ideii de stat maghiar, pentru-că prin Luminătoriul a deșteptat între Bănățeni idea de naționalitate română. Omeni atât de negrii ca P. Rotariu nu mai au loc în sínódele noastre. Mântuirea biserecei în părțile Timișórei numai dela Opriș, sau cum ăicem noi transilvanenii: Numai dela Oprea*) se póte aștepta.

De aceea eu salut cu mare bucurie cerculariul strămoșului Adam dela Timișóra, deși nu'mi pot esplica aparința lui Păcățan sub acel cerculariu, în care nu-i pomană de Eva.

*) Egal cu: Guguman, Ghighimoc, Cacavan, Habaleră.

Aseminea cerculariul protopopului Petric dela Braşov, prin care se recomandă alegerea lui Lengheraş în locul lui Niţă Popea de deputat sinodal, nu pôte avea alt motiv, decât binele bisericeii, pentru-că Lengheraş mic fiind dela natură, nu pôte mânca ca deputat sinodal atâta, cât un colos ca Niţă Popea, din care poţi face doi Lengheraşi şi mai rămâne şi pentru un Piţigoiu destul.

Nu mai puţină valóre constituţională şi simţ pentru binele comun bisericesc ascriu eu cerculariului lui Maier-amărâtu din tractul scrófei fétate în clopot, prin care, la porunca de mai sus, a impus comunelor bisericeşti de sub amărâta sa administraţiune alegerea ginere-so Zaharie ş'a vestitului »Baciu Văsălie« alias Dr. utriusque inchipuentiae, Basiliu Preda, de deputaţi sinodali etc.

Pentru alegerile sinodali din estan s'au dat de sus şi de jos atâtea cerculări şi ordinări, încât bieţii suverani ai votului independent electoral, preoţi şi mireni, în întregă metropolia Marelui Miron, se potéu asemăna, sub tot decursul alegerilor, cu peştii dintr'un lac, în care ai aruncat mislic.

De aceea crásnicul Zevedeiu Cădelniţă a exprimat mare adevăr, când a şis: »Eu mănânc pe toţi acei deputaţi sinodali cu credenţional cu tot, care'mi vor poté dovedi, că ei se trimit în sinódele nóstre de libera voiă şi cu ştirea propriă a tuturor alegătorilor!«

Dar' ce-o se-i faci, noi trăim în constituţiune, şi constituţiunea noastră bisericescă atâta-i de liberală, încât nu numai cei absenţi, dar' chiar şi cei morţi exercităz dreptul de alegere! Eu cunosc o grămadă de morţi, cari, decând avem Statutul Organic, tot la trei ani se reîntorc pe pământ, şi, după-ce au ales deputaţi sinodali, iar se duc de unde au venit.

Asta-i adevărata constituțiune!

Ca se reviu însă la prochimen: Mii mi tot un drac, fie Nan sau Dan deputat sinodal — Bran a eșit din Țicală — pentru mine interesul general pentru binele comun al bisericei, ce estan s'a dovedit la alegerile deputaților sinodali, și acésta cu deosebire din partea aleșilor, e decizătoriu. Mii interesul bisericei 'mi e mai pre sus, decât cele 25000 fl., după cari Popea și consorți au plecat dăunăți la cerșit, și din cari, neci până-când le-am avut, biserica n'a pupat o lăscaie.

Eu, în rezultatul alegerilor sinodali din estan, vęd victoria binelui comun bisericesc realizată.

Ce e drept, mulți vechi și probați apărători ai intereselor biserecești au păpat'o cu babacul la alegerile sinodali din estan. Mulți au eșit la alegeri, ca cănele din iarnă, de numai pelea lor stie. Mulți au cădut, ca odinioră sfinții din ceriuri, și-n locul lor s'au ales alții noi. Pe mine însă căderea vechilor deputați, precum și massa noviților, ce estan întră în sinóde, și cu deosebire în sinodul archidiececan, nu mă surprinde neci cătu-i alb în obrazul deputaților mireni din tractul Belgradului, Patița și Voilean!

Eu 'mi pot esplica căderea lui Simion Popescu la Hondol prin simplul fapt, că acest sfânt părinte, în sinodul d'acumu-i anul, 'și ridica revereanda ș'o scutura de cugetai că jócă „Cancan!“

Știu, că Liviu Bran de Lemenyi singur din acel motiv a candidat fără succes în tractul Nocrich-Cincul-Mare, numai ca se pótă lucra cu mai mult succes pentru căderea tată-so în tractul Seliștei.

Înțeleg și pe alegătorii mireni din tractul Nocrich Cincul-Mare, că n'au reflectat la nemărginita încredere, de care Baciú Văsălie se bucură în acele părți, ci au preferit

a alege pe Dr. Moga, p'un individ cu totul necunoscut. Alegătorii mireni din tractul scrôfei, care a fêtat în clopot, ca ómeni înțelepți ce sânt, au priceput, că pe veteranul deputat Zaharie, la porunca socru-so trebuie se'l alégă, dar' au priceput și aceea, că nu mai e consult a trimite pe Zaharie în sinóde, fără de a'i da un medic lângă el.

'Mi pot esplica căderea celebrului asesor consistorial. Moise Lazar, a probaților anteluptători sinodali Dr. Barcean, Dr. Comșa, Dr. Crișan etcetera móșe binemeritate de bitóngii activității nóstre sinodale din trecut, pentru-că acești matadori ai legislațiunei nóstre sinodale s'au ales de regulă în atari părți ale archidiecesei de deputați, pe unde în ceea-ce privește nemărginita lor încredere, tot așa de ușor se potéu alege Dr. Paniliu, Dr. Baron de Klein și cine mai știe ce alți doctori cu crucea-n spate.

Ba știu și aceea, că o mulțime de deputați întră estan din mila lui Nicanor Frateș și fără știrea lui Dumnezeu ș'a alegătorilor în sinodul archidiececan. Dar' cum am đis, mii mi tot un Tisza, cine întră ca deputat în sinóde. Eu véd, că fie-care voiește se fericéscă biserica și numai de aceea se îmbulzește la sinóde, ca se n'o fericéscă altul. De aceea deputații sinodali vechi și noi vor apëra numai binele comun al bisericei nóstre. Despre acésta sum tot așa de sigur, ca și țiganul, care spera că 'și va mai călări încă odată calul, din a cărui pele și-a fost făcut opinci.

Una n'o știu eu, și adecă nu știu: Fericise-va biserica în sinodul archidiececan din estan prin o majoritate a Pițigoilor sau prin o majoritate a Pițiganilor?

Încât 'mi pot eu face o părere despre fisionomia constituțională a sinodului nostru archidiececan din estan, apoi trebuie se mărturisesc, că, din toți deputații, numai

Pătiță, Voilean, Trombitaș, Zaharie și părintele Hilarion aduc cu sine o colóre expressă în sinod. Dar' încă, când prelângă acestia, s'ar fi mai reales și părintele Părâu, atunci ori-cine, cercetând ședințele sinodului nostru arhiepiscopal, nolens-volens, va trebui se constateze, că-n acel sinod șede ș'o colonie de Singalezi.

Scânteii și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

BCU Cluj / Cluj University Library Cluj

Cu pelea vor plăti și cele patru iepe dela carul Viitoriului ovăsul ce l'au mâncat!

* * *

Închină-te lui Dumnezeu și iubește pe deapropoale tîu chiar dacă-l chiamă Tisza; — teme-te de Dracul și de societățile pentru maghiarisare!

* * *

Când plouă și stradele sunt pline cu noroiu, dacă n'ai cisme, încalță-te cu opinci și șeși acasă; iar pe unde aerul pute, nu'ți purta nasul fără de astupuș!

* * *

Decât un iepure-n pădure, mai bine o muscă-n frigare, și cu mult mai bine e a trăi în Poplaca, decât a muri în Paris!

* * *

Un nebun, cu statutele societății pentru deșteptarea de simțuri patriotice dela Cluj în mână, e în stare a crede, că totă lumea-i nebună; un om cu minte înșă, cu greu va afla în toate societățile pentru maghiarisare indiviși adevărat patriotici!

* * *

Mai bine stă o căciulă făcută din pele de oiă neargăsită pe capul unui cioban cu minte, decât o camilavcă de mătase pe capul unui archipăstoriu prost!

* * *

Credința cea adevărată e pardosala drumului către Raiu. Care din cele două credințe ale Românilor: Cea gr. or. sau cea gr. cat. face pardosala drumului către Raiu, asta o vor ști cei-ce au plecat din această lume către ceealaltă cu scânduri, Atâta e sigur, că Românii sunt sau gr. or. sau gr. cat. Prin urmare frații dela Tribuna, cari afirmă despre sine, că nu sunt neci gr. or. neci gr. cat., Români nu pot fi. Cum vor ajunge Tribunistii în Raiu, nu știu; de Purgatoriu au înșă neapărată trebuință.

* * *

Viitoriul va înceta. Observatoriul a promis că va înceta. Luminătoriul amenință cu încetarea. Dar' când toate acestea se vor întâmpla, atunci se naște întrebarea: Cât de înaltă trebuie se fie Tribuna, de pe care Românii din Austro-Ungaria se'și potă observa viitoriul fără lumina Calicului?

Chiuituri d'ale țărenilor la joc!

Nevăstuță cu brâu lat,
 Tótă iarna ce-ai lucrat?
 De n'ai lepedeu pe pat,
 Neci cămașă pe bărbat;
 Ai țesut o pânză rară
 Patru luni într'o cămară,
 Iar cămașa când s'o faci,
 Pânza n'a fost neci de saci!

Câte bóle mă mănâncă,
 Nice una nu mă strică,
 Ca dorul de mămăligă;
 Mămăligă-n brânză móle,
 Ține-te sărace fóle.

* * *

Frunză verde de măr dulce,
 Am nevastă ca o cruce,

Dér la lucru n'o pot duce;
 Diminéta-i róua rece,
 Preste ți se prèncâldește,
 Iar cându-i pe la ojină,
 Țîntarii-o pișcă de mână.

* * *

Mândruliță cu ochi verți
 Eși afară de mă veți,
 Eși afară pân' la pórtă
 De veți dorul cum mă pórtă;
 Mă pórtă din loc în loc,
 Ca p'un om făr' de noroc!

* * *

Leliță cu casa-n colți,
 Iubește-mă decă poți!
 Iubi-vo dracul pe toți,
 Voiu iubi pe cine'mi place,
 Că neci domnii n'au ce mi face;
 Că și domnii au drăguță,
 Vara le pórtă-n căruță
 Și iarna în săniuță.

* * *

Hop sus, că póle nu's,
 Că bădița le-a pus sus;
 Sus de-asupra pe cuptoriu,
 Și pe mâța păđitoriu:
 Iar mâța a adormit,
 Șórecii le-au găurit!

* * *

Gândita-i bade gândit,
 Că io-s flóre de găsit,
 Ție de bajocorit;
 Da io's flóre dintr'o fragă,
 La tótă lumea i's dragă;
 Ți-am fost bade chiar și ție

Pân' erai de omenie.
 Omenia ți-ai mâncat;
 Eu dracului te-am lăsat.

* * *

Mândruțo de gura ta
 Nu m'ași potè sătura,
 Neci trei ȓile din vara
 Cându-i mai lungă ȓiua.

* * *

De cine dorul se leagă,
 Mâncarea nu-i de trebă;
 Și de mine s'a legat
 Neci aséră n'am mâncat,
 Neci astséră n'oi cina,
 Pân' nu dau de mândra mea.

* * *

Așa dice mândruța:
 Se fac ȓiua ce-oi potea.
 Séra se mă duc la ea;
 Că ce-am făcut cu mândra,
 Nime nu póte strica,
 Neci popa neci vládica,
 Numai mórtea crâncena!

* * *

Popa tare m'a jurat,
 Se nu'mi țin drăguță-n sat,
 Dér popa-i un mare căne,
 Că și el drăguță'și ține
 Și mai multe decât mine.

* * *

Ie-te lele șapte draci,
 Că tu pe căți veți-i placi;
 Ai tot mânca ș'ai dormi,
 Dér la furcă n'ai gândi.

Stan Pătitul.

Popa din Ungruț, Stefan Bercean, nu pôte mulțami lui Dumnezeu destul, pentru-că l'a înzestrat c'o barbă, care i-a scăpat gura de multe — primejdii.

Dăunăđi, popa Stefan Bercean, după-ce a spart capul preotesei c'o prescură cam de mult slujită, ca se'și împlinescă datorințele duhovnicești în instrucțiunea religioară, s'a prezentat, cu capul în pălărie, și cu pipa-n, gură în școla comunală, unde școlarii, more solito, l'au primit cu: „Lăudăm pe Isus-Christos!”

Durere, că abia întră popa Bercean în școlă, și i se stânse pipa, iar punga de tutun îi era golă.

Din incidentul acesta neprevădit în istoria biblică care tocma era obiectul de propunere în școlă, popa Bercean liberându-și pipa de țege, a pus-o în pozonariu, iar cu țegea pipei întorsă pe măsă, a părăsit școlă, iarăși sub sunetul scolarilor: „Lăudăm pe Isus-Christos!” și a plecat cătră cârciuma ovreiului Silberstein după tutun.

Aici cumpărându-și tutun, iar a prins țegea la pipă, și, ca se pótă înălța, cu evlavia recerută, fumul cătră ceriuri, și-a cerut ș'o litră de vinars.

După prima litră de vinars, a urmat a dóua, iar când a ajuns la a tria, a început cu ovreiul Silberstein ceartă, și învinuindu-l, că strămoșii lui au rěstignit pe Christos, n'a voit se plătescă vinarsul beut.

Silberstein cerea plătirea vinarsului. Popa Bercean striga: Nu plătesc, hoțule și tâlhariule, că voi ați rěstignit pe Christos — și, ca se rěsbune pe Mântuitorul lumii, prinde pe Silberstein de gușă. Silberstein, treáz, și mai tare fiind, după-ce a plivit barba popei Bercean de părul superfluú, a deschis ușa și l'a trântit, platoș, în uliță.

În uliță, tocma când popa Bercean înota pe uscat, vine un țigan și'l întrébă: So te chere părinte — mare îmbulzală trebuie se fie-n cârciumă, de te-a dat afară!

Nu-i neci o supěrare, respunse popa, cu așa și așa era se plec cătră casă!

În Dumineca următóre popa, din ușa altariului, a afurisit pe cel-ce l'a dat afară din cârciumă.

Acum vine rëndul la ordinariatul respectiv, ca se așternă afurisenia popei Bercean la locurile mai înalte.

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Constituționalismul se potrivește în biserică întocma ca tăieșăii în oșat. Se me creși sote, că-n biserică absolutismul lui Loyola e mai practic decât vestita constituțiune, ce noi am moștenit dela Șaguna!

Pupăză: Ce, dór ai aflat vro muscă în laptele creștinței vóstre ortodoxe constituționale?

Colac: Ba eu mă tem, că ni se serbezește și laptele! N'ai cetit tu în Tribuna, că metropolitul Miron a cerut dela ministeriu, ca, sau se ne suspendă constituțiunea, sau se-i radă barba?

Pupăză: Ei, și ție ce ți-ar mai plăcea?

Colac: Se-i radă barba, pentru-că dacă Miron nu e în stare a governa în marginile Statutului Organic absolutistice, precum fac sufraganii lui dela Arad și Caranșebeș, ci, ca se pótă ținè pas cu aceștea, cere dela streini delăturarea constituțiunei, atunci nu merită barbă de metropolit!

Pupăză: Se vede sôte, că tu ai îmbătrânit în absolutismul constituțional al lui Șaguna. Tu când auți de absolutism, ești ca calul popii din Ganfalău când vede cărciuma, stai în loc, și numai după-ce te-a legat nițul de gard, pleci mai departe. Nu pricepi tu din alternativa, ce Miron a pus ministeriului, că metropolitul vostru preferă a'și jârfti barba, decât a mai suferi amestecul streinilor în constituțiunea vóstră? N'ai venit tu încă la convingerea, că din tótă metropolia vóstră numai în archidiecesă mai există óre-care constituționalism?

Colac: Vai de constituționalismul, care apucă pe mâna lui Bechnitz, Ciora etcetera Pițigoii!

Pupăză: Bine mē, dar' metropolitul Miron pórtă vina, că voi i-ați dat sfeșnici ca Bechnitz și Ciora în consistoriu? Nu se alege la voi consistoriul archidiecesan prin un sinod de 60 sfinți părinți?

Colac: Ba da, dar' atunci pentru-ce sinodul din Arad sau cel din Caranșebeș nu alege alți asesori consistoriali, decât d'aceia, pe care-i voiește Mețian și Popazu? Ași voi eu se vėd pe Vancea vostru ce trebi ar face cu consilieri ca Bechnitz, Ciora etc.!

Pupăză: Nu identifica tu pe „Sic volo sic iubeo“ al lui Dr. Loyola Vancea, cu cătușile statutului vostru organic, care leagă mânilor metropolitului Miron, că-n urmă și Gazeta Transilvaniei te blastămă.

Colac: Și pentru-ce nu? Voi cel puțin ve știți la o parte. Când vė dice Vancea: „Iubiți căruntețele“, voi de

tot măgariul vă luați pălăria, și când v'ar porunci, ca se pașteți pe Câmpul Libertății, toate celelalte vite din Blaj mor de fόμε!

Pupăză: Ei și voi, fiind-că metropolitul Miron vă respectează constituțiunea, de slabi ce sunteți, cu constituțiunea în mână, va se muriți de fόμε, ca calul țiganului cu otava-n gură!

Aveți constituțiune sóte. Fiți ómeni mẽ: Dați metropolitului Miron consilieri harnici în consistoriu, și dacá neci atunci nu vă face treabă, mai bine radeti-i voi barba, decât se i-o radă Trefort sau Tisza.

Colac: Vom vedè acum ce se va alege de sinodul archidiecezan din estan, pentru-că precum vei fi cetit și tu, s'au ales tot ómeni noi în sinod. Era Pițigoilor se vede a fi ajuns pe dóga mortii.

Pupăză: Era Pițigoilor, precum đici, va fi pe dóga mortii, dar' eu mẽ tem se nu întrați în era Pițiganilor!

Legenda Ungurului.

Domneđiu chiar la 'nceput,
Când natura o-a făcut
Află cale și potință
Sé facă și pe moimiță.

El ce a đis, a și făcut,
Și crângurile le-a 'mplut
Cu acest fel de ființe,
Ce ađi le numim moimițe.

Trece vreme, vreme vine.
 Și era de omenime
 Ié avântu p' acest pământ
 După glasul celui sănt.

Dar un biet nene bătrân
 Care se chiema Darwin
 Scrie urangutanului
 Descedița omului.

Atunci din moime o sémă
 'Și pun pintenî de aramă
 Și încep a-i zurgăli:
 Étă Ungurii-să aci!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Și in lume ei cum vin,
 După graiul lui Darwin,
 Să însuflețesc și cred
 Că tot e a lor ce vęd.

Și d' atunci și până ađi
 Fac in lume mult necaz,
 Încercând: orî ce fință
 S'o reducă la moimiță.

Dr. Detunatescu.

Interpelațiune volantă!

Are Exellenția Sa Metropolitul Dr. Joan Vancea cunoștință :

1. Că Ovreii nu mănâncă carnea de vită nejunghiată de șechterul lor?

2. Că ovreii Mahăla din Sâncel împörtă noaptea carne în Blaj, care se dă interniştilor din noul seminariu de mâncare?

3. Că adevăratul arêndaş, care prevede pe internişti noului seminariu cu victul, e ovreii Sinberger?

4. Că primăria din Blaj a confiscat dăunăđi o cantitate de carne importată noaptea în Blaj, a supus'o cercetării medicilor, și fiind-că medicii, din lipsa capului, a căpitelor și a intestinelor vitei prefăcute în carne, n'au putut constata, de ce vită era acea carne, și fostau vita deplin sănătósă, a dispus îngroparea cărnii confiscate afară de Blaj prin un țigan, și nu prin un popă?

5. Că carnea confiscată, după opiniunea guriloru rele din Blaj, se fie fost de cal, și prin urmare, că era mult mai consult a face din ea o pomană cănilor din Blaj decât a o îngropa?

Dacă Exellenția Sa Metropolitul Dr. Joan Vancea are cunoștință de tóte acestea: Ce cugetă a face cu tinerimea din noul seu seminariu, după-ce ađi mâne va fi mâncat carnea dela o vită mușcată d'un lup turbat?

Răspunsul plătit!

Calicul.

Un r m sag.

— Me prind cu dumnia-ta domni or  dragă, că-ntr'o
lună te m ri i după mine!

— Eu me prind, că nu!

— Ei  i dac  per i?

— Atunci, de pedeapsă, se fiu nev sta dumnitale!

— Cu alte cuvinte, te m ri i de d u -ori după mine!

Libër de miliție.

— Nu-i aceea o mare nedreptate: Am un singur copil și și pe acela mi l'a luat ieri la miliție.

— Eu am cinci copii, dar' slavă Domnului toți's scutiți de miliție!

— Cum se pôte asta?

— De, copii mei toți cinci's fete.

La fotograf.

Nevésta: Te rog Domnule se'mi faci fotografia răposatului meu bărbat!

Fotografatul: Ai cumva vr'un chip dela el?

Nevésta: Ba nu, dar' am pășusul lui dela cătănie, și-n acela stă: Înalt, brunet, gură mare, nas turtit, ochi vineți . . .

Urmare naturală.

Medicul: Altcum nu se pôte draga mea, nasul
bărbatului domnitală trebuie tăiat, sau, cum dăcem noi,
amputat!

Nevésta: Atunci mă tem, că'și perde și graiul!

Medicul: Cum așa?

Nevésta: De, fiind-că el vorbește pe nas!

D-lui Dr. Canon: Cunosoc eu destui celibi și călugări adorați de dame pentru spovedenii lungi și canóne scurte, dar' tractând casul comunicat dupăcum s'ar cuveni, me tem se nu stric mai mult, decât pot direge. D'ocamdată: Ad acta.

D-lui Nichipercea: D-ta ți închei corespondința cu: „Dela cap se 'mpute peștele“. Eu d'ocamdată mai adaog: Și putórea-i pestilentială, dacă peștele pórtă mitră pe cap!“ Voi reveni eu în alt mod la bóla confessională a Românilor din Austro-Tisziana, și voi reflecta la prețuítul D-tale material. Primește mulțămita mea.

Mai multor Domni: Nu ve supérați pentru-că nu ve pot satisface dorinței. În prima linie trebuie se me ocup cu afaceri mai generale.

Exemplare complete d'ale diarului nostru mai posedem numai din anulu 1883 a 1 fl. 50 cr. din ceialalți ani mai avem numai numeri singuratici a 10 cr.